

РЕШЕНИЕ

№ 17860

гр. София, 01.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 79 СЪСТАВ, в публично заседание на пети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЦВ. М.

при участието на секретаря Т. Ц.

като разгледа докладваното от ЦВ. М. Гражданско дело № 20221110117851 по описа за 2022 година

Предявени са установителни иски с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 327 ТЗ, вр. чл. 98, ал. 1 ЗЕ и чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД за признаване за установено съществуването на парични задължения в размер на сумите, както следва: 240,41 лв., представляваща цена на доставена електрическа енергия за периода от 12.05.2020 г. до 11.07.2020 г. за обект, находящ се на адрес: .... къща, с клиентски № ....., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК – 21.07.2021 г. до окончателното плащане, както и 24,97 лв., представляваща лихва за забава за периода от 30.06.2020 г. до 13.07.2021 г., за които суми по ч. гр. дело № 42735/2021 г. по описа на СРС, 79 състав, е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК от 23.07.2021 г.

Ищецът „.....“ твърди, че между него и ответницата Я. И. Ф. е налице облигационно правоотношение, възникнало въз основа на договор за продажба на електрическа енергия при общи условия, чиито клаузи са обвързали потребителя, без да е необходимо изричното им приемане. Поддържа, че съгласно тези общи условия в периода от 12.05.2020 г. до 11.07.2020 г. е доставил такава до обект, находящ се на адрес: .... с клиентски № ....., като същият не е изпълнил задължението си за заплащане на стойността на доставената електрическа енергия и мрежови услуги, начислена с 2 броя фактури съответно № 1233021600/16.06.2020 г. и № 1234953136/16.07.2020 г. Сочи, че съгласно общите условия на крайния снабдител същите са платими в сроковете и по начините, определени в чл. 18, ал. 1 и 2, което ответницата не е сторила, поради което претендира тяхната стойност. Предвид допуснатата от ответницата забава в изпълнение на задълженията □ за плащане претендира и мораторна лихва. Претендира и разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответницата Я. И. Ф., чрез назначения по реда на чл. 47, ал. 6 ГПК особен представител – адв. С. М., е подала отговор на исковата молба, с която оспорва исковите по основание и размер. Оспорва да е пасивно легитимирана да отговаря по тях при твърдението, че не е нито собственик, нито ползвател на процесния имот. Оспорва наличието на установени трайни взаимоотношения между страните, свързани с доставка на електроенергия и мрежови услуги. Оспорва фактурираните суми да са начислени на база реално отчетени показания на електромерите в имота, като изрично заявява, че оспорва данните, удостоверени в представените фактури. При условията на евентуалност, твърди, че

претендираната сума е платена. С тези съображения отправя искане за отхвърляне на предявените искове.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Представени са Общи условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „.....“, които уреждат продажбата на електрическа енергия на потребителите, присъединени към разпределителната мрежа на територията, за която дружеството притежава лицензия за обществено снабдяване с електрическа енергия.

От 2 броя фактури съответно № 1233021600/16.06.2020 г. за отчетен период от 12.05.2020 г. до 11.06.2020 г. и № 1234953136/16.07.2020 г. за отчетен период от 12.06.2020 г. до 11.07.2020 г., чиято обща стойност за целия отчетен период от 12.05.2020 г. до 11.07.2020 г. възлиза на 240,41 лв., се установява, че ищецът „.....“ е осчетоводил като данъчно събитие предоставянето на услуга по доставка на електрическа енергия до обект, находящ се в .... – къща, с клиентски № ....., както и титуляр на партидата – Я. И. Ф..

По силата на договор за покупко-продажба от 30.04.2019 г., обективиран в нотариален акт № 131, том II, нот. дело № 283/2019 г. ответницата Я. И. Ф. е придобила от „Заетост помощ“ ЕООД собствеността върху следния недвижим имот, находящ се в ....., а именно: дворно място, цялото с площ от 930 кв. м., съставляващо поземлен имот VI-368 в кв. 50, заедно с построената в него едноетажна масивна жилищна сграда, със застроена площ от 60 кв. м., както и всички подобрения в имота.

Със заявление от 22.05.2019 г. ответницата Я. И. Ф. е адресирала до ищеца „.....“ искане за смяна на името на клиента за ИТН: ....., отправяйки и искане за започване на продажба на електрическа енергия до посочения в него обект, находящ се в .... – къща, с клиентски № .....

От справка от Служба по вписванията за вписвания, отбелязвания и заличавания по персоналната партида на ответницата се установява, че по силата на договор за покупко-продажба, вписан на 02.05.2019 г., Я. И. Ф. е придобила собствеността върху едноетажна масивна жилищна сграда, построена в поземлен имот VI-368 в кв. 50, находящ се в ....

От заключението на вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза се установява, че на името на ответницата при ищеца се води открита партида за продажба на електрическа енергия до обект, находящ се на адрес: .... с клиентски № ....., по която редовно са осчетоводявани задължения, като в периода от 12.05.2020 г. до 11.07.2020 г. са отчетени и фактурирани количества електроенергия, отразени в процесните 2 броя фактури на обща стойност от 240,41 лв. с ДДС, които са осчетоводени от ищеца и се водят като задължение за плащане от ответницата. Установява се още, че размерът на лихвата за забава за периода от 30.06.2020 г. до 13.07.2021 г. се равнява на сумата от общо 24,97 лв.

От изслушаното и прието по делото заключение на вещото лице по съдебно-техническата експертиза се установява, че при ищеца са налице данни за сключен на 22.05.2019 г. договор за продажба на електрическа енергия за обект, находящ се в .... с клиентски № ....., като измерването на електрическа енергия е извършвано със СТИ с фабричен № 030165136. Експертът изяснява още, че фактурираното с процесните 2 броя фактури за периода от 12.05.2020 г. до 11.07.2020 г. количество електрическа енергия съответства на реално измереното такова, като процесното средство за измерване отговаря на метрологичните изисквания, тъй като е с необходими фабрична и метрологична пломби и оригинални стикери.

При така приетата за установена фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

По иска с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 327 ТЗ, вр. чл. 98, ал. 1 ЗЕ.

Основателността на иска предполага установяване от ищеца възникването на облигационно правоотношение по договор за продажба между него и ответницата при общи условия, по силата на което е доставил електрическа енергия в твърдяните количества до процесния обект и за ответницата е възникнало насрещно задължение за заплащане на уговорената цена в претендирания размер.

Съгласно разпоредбата на чл. 92, т. 4 ЗЕ, страна по облигационното правоотношение по доставка на електрическа енергия е крайният клиент, а понятието „краен клиент“ по смисъла на ЗЕ е дефинирано в т. 27 г от ДР на закона, според която „краен клиент“ е клиент, който купува електрическа енергия или природен газ за собствено ползване. Съгласно разпоредбата на чл. 98а ЗЕ доставката на електрическа енергия се осъществява по силата на договор, сключен при общи условия, които с оглед разпоредбата на чл. 98а, ал. 4 ЗЕ влизат в сила без изрично приемане, а при липса на възражение от потребителя, след публикуването им в централен и местен ежедневник. Съгласно чл. 4, ал. 2 от Общите условия (ОУ), одобрени с Решение № ОУ-059/07.11.2007 г., изменени и допълнени с Решение № ОУ-03/26.04.2010 г. на ДКЕВР /понастоящем КЕВР/, потребител на електрическа енергия за битови нужди е физическо лице – собственик или ползвател на имот, присъединен към електроразпределителната мрежа, съгласно действащото законодателство, което ползва електрическа енергия за домакинството си, а съгласно чл. 4, ал. 4 потребител на електрическа енергия за стопански нужди е физическо или юридическо лице, както и лице на издръжка на държавния или общинския бюджет, което купува електрическа енергия за стопански и/или обществени нужди за обект, присъединен към електроразпределителната мрежа, съгласно действащото законодателство. Следователно, анализът на посочените разпоредби показва, че договорът за продажба на електрическа енергия има неформален характер и се счита за сключен при доставяне на електрическа енергия от страна на обществения доставчик и ползването □ от потребителя. В случая, при съвкупна преценка на доказателствата по делото съдът приема, че в периода от 12.05.2020 г. до 11.07.2020 г. ответницата Я. И. Ф. се легитимира като собственик на жилищна сграда (къща), находяща се в .... поради което същата се явява „потребител на електрическа енергия“ по отношение на посочения обект, за който не се спори, че е присъединен към електроснабдителната мрежа на ищеца, на чиято лицензионна територия той е разположен. За да достигне до този извод съдът съобрази най-напред данните, отразени в обсъдения по-горе нотариален акт № 131, том II, нот. дело № 283/2019 г., който съгласно чл. 179, ал. 1 ГПК се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила относно собствеността върху посочения в него имот, съгласно който по силата на договор за покупко-продажба от 30.04.2019 г. ответницата Я. И. Ф. е придобила собствеността върху процесния недвижим имот, за който се отнася исковата претенция. Посочената сделка е осъществена преди иския период, като по делото няма данни относно последващо прехвърляне на правото на собственост или учредяване на право на ползване в полза на други лица, различни от ответницата, още повече, че такива не са удостоверени и в представената справка от Служба по вписванията за вписвания, отбелязвания и заличаване. Нещо повече, в подкрепа на извода относно качеството „потребител“ на електрическа енергия по отношение на ответницата е и съдържанието на обсъдените по-горе заявления с искане за смяна на името на клиент за ИТН: .... и искане за започване на продажба на електрическа енергия до посочения в него обект, находящ се в .... – къща, с клиентски № ....., носещи подписа на ответницата, чието авторство не е оспорено в хода на процеса, въз основа на които също може да се направи извод, че тя е потвърдила качеството си на клиент на електрическа енергия пред електроснабдителното дружество, като с оглед издадените от него 2 броя фактури, отнасящи се за процесния период, ищецът е начислявал на нейно име суми за доставена електроенергия именно до обекта, за който се отнасят исковите претенции. Нещо повече, въз основа на заключението на вещното лице по съдебносчетоводната експертиза по делото също се установи, че ответницата е абонат на „.....“, като същата е вписана в системата на

дружеството с клиентски № .... и има открита партия на нейно име.

При съобразяване на изложеното, съдът приема, че съвкупната преценка на доказателствата по делото навежда на категоричен извод, че ответницата Я. И. Ф. се явява титуляр на партия за използвана електрическа енергия на адрес в .... с клиентски № ....., чийто собственик е тя, поради което същата има качеството на потребител на електрическа енергия за битови нужди по смисъла на § 1, т. 42 от ДР на ЗЕ, действал към релевантния период. Следователно, между нея и ищцовото дружество, в качеството му на енергийно предприятие по смисъла на § 1, т. 24 от ДР на ЗЕ, е възникнало облигационно правоотношение с твърдения предмет, като отношенията между тях се регулират от общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „....., одобрени с Решение № ОУ-013/10.05.2008 г., влезли в сила на 27.06.2008 г. Последните са общоизвестни, публикувани са в редица издания на периодичния печат и съгласно чл. 98а, ал. 4 ЗЕ обвързват всички абонати на енергийния снабдител, без да е необходимо изричното им приемане от страна на потребителя. Нещо повече, според решение № 189/11.04.2011 г. по т. д. № 39/2010 г. на ВКС, II т. о., съгласно разпоредбата на чл. 98, ал. 4 ЗЕ /приложима за продажба на електрическа енергия при публично известни общи условия/ предпоставка за влизане в сила на общите условия е публикуването им най-малко в един централен и един местен всекидневник и изтичането на 30 дни след първото им публикуване. Действително, съгласно правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса ищецът следва да докаже влизането в сила на представените от него Общи условия за продажба на електрическа енергия, но в горното решение на ВКС се приема, че не съществува пречка, ако на съда е служебно известно в кои всекидневници са публикувани Общите условия, те да бъдат посочени в съдебното решение. В случая, приложение намират именно посочените по-горе Общи условия на „....., като същите са публикувани във вестник „Дневник“ на 27.05.2008 г., видно от представената извадка от същия.

На следващо място, от представените по делото 2 броя фактури, отнасящи се до адреса на ответницата, индивидуализиран с посочване на клиентски номер и номер на обект, както и от изводите на вещото лице по съдебносчетоводната експертиза по делото се установява, че за процесния период ищецът е изпълнявал задължението си за предоставяне на услуга по доставка на електроенергия до имот, находящ се в с. Раздел, обл. Ямбол, ул. „Тракия“ № 3, с клиентски № ....., като размерът на задължението за доставената и потребена такава за периода от 12.05.2020 г. до 11.07.2020 г. възлиза на 240,41 лв. В същото време въз основа на заключението по съдебно-техническата експертиза по делото се установи, че така фактурираното количество електрическа енергия съответства на реално измереното такова, като това е станало въз основа на годно средство за измерване, преминало изискуемите метрологични проверки. В случая, данните по делото сочат на категоричен извод, че електромер с фабричен № 030165136, чиито показания са изследвани от вещото лице, и за който той е приел, че е метрологично годен, се намира именно в процесната къща, находящ се в .... за който обект се отнася исковата претенция. Ето защо, при съвкупна преценка на обсъдения по-горе доказателствен материал съдът прави извод, че фактурираната от ищеца в рамките на исковия период цена на електрическа енергия, равняваща се на общата сума от 240,41 лв., касае именно собствения на ответницата обект – жилищна сграда (къща), находяща се в .... като нейната стойност съответства на показанията на находящия се в нея електромер с фабричен № 030165136. Противно на изложеното от нея, по делото не се установява от страна на ответницата да са извършени плащания, касаещи процесните вземания. Ето защо, съдът приема за доказано доставянето на твърдяното количество електрическа енергия до собствения на Я. И. Ф. обект – жилищна сграда (къща), находяща се в .... чиято стойност възлиза на посочената по-горе сума от 240,41 лв., колкото е и заявеният от ищеца размер, поради което предявеният от него главен иск се явява основателен и следва да се уважи изцяло.

Посочената сума следва да се присъди ведно със законната лихва от датата на подаване

на заявлението по чл. 410 ГПК – 21.07.2021 г. до окончателното плащане.

По иска с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД

Основателността на иска предполага установяване от ищеца наличието на главен дълг, изпадане на ответницата в забава и размера на обезщетението за забава.

В случая, с оглед извода на съда относно съществуването на главното задължение за цена на потребена електрическа енергия в размер на 240,41 лв. в правната сфера на ищеца е възникнало акцесорното такова за заплащане на обезщетение за претърпените вреди вследствие неточното изпълнение от ответницата в темпорално отношение на това парично задължение. В издадените фактури изрично е посочен срокът за плащане на задълженията по тях. Съгласно правилото на чл. 84, ал. 2 ЗЗД, когато денят на изпълнение на задължението е определен, длъжникът изпада в забава след изтичането му. Следователно, от деня, следващ деня за плащане, ответницата изпада в забава и от този момент дължи мораторна лихва по чл. 86, ал. 1 ЗЗД, освен ако не е предвидено друго. В случая, най-ранната фактура е тази от 16.06.2020 г., отнасяща се за отчетен период от 12.05.2020 г. до 11.06.2020 г., като с оглед посоченото в нея, тя е била платима най-късно до 29.06.2020 г., поради което считано от 30.06.2020 г. ответницата е изпаднала в забава в плащането на дължимата по нея сума, както и на тази по фактурата от 16.07.2020 г., отнасяща се за останалата част от исковия период. Съгласно заключението на вещото лице по съдебносчетоводната експертиза размерът на лихвата за забава върху задължението за цена на електрическа енергия за претендирания период от 12.05.2020 г. до 11.07.2020 г., се равнява на сумата от 24,97 лв., начислена за периода от 30.06.2020 г. до 13.07.2021 г., поради което предявеният акцесорен иск също се явява основателен и следва да се уважи изцяло.

По отговорността за разноски:

В съответствие със задължителните разяснения, дадени с т. 12 на ТР № 4/18.06.2014 г. по тълк. дело № 4/2013 г., ОСГТК, ВКС, съдът следва да се произнесе по разпределението на отговорността за разноски в заповедното и исковото производство. Предвид изхода на спора – цялостна основателност на предявените искове, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на заявителя – ищец следва да се присъдят сторените разноски в производството по ч. гр. дело № 42735/2021 г. по описа на СРС, 79 състав, както и в исковото производство, които съответно възлизат на 75,00 лв. – платена държавна такса и юрисконсултско възнаграждение, както и 975,00 лв. – платена държавна такса, депозит за особен представител на ответницата, депозити за ССЧЕ и СТЕ, както и юрисконсултско възнаграждение. С оглед изхода на спора, в полза на ответницата не следва да се присъждат разноски.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените от „....., ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: ..... срещу Я. И. Ф., ЕГН *****“, с адрес: .... установителни искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 327 ТЗ, вр. чл. 98а ЗЕ и чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД, че Я. И. Ф. дължи на „..... сумата от **240,41 лв.**, представляваща цена на доставена електрическа енергия за периода от 12.05.2020 г. до 11.07.2020 г. за обект, находящ се на адрес: .... къща, с клиентски № ....., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК – 21.07.2021 г. до окончателното плащане, както и сумата от **24,97 лв.**, представляваща лихва за забава за периода от 30.06.2020 г. до 13.07.2021 г., за които суми по ч. гр. дело № 42735/2021 г. по описа на СРС, 79 състав, е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК от 23.07.2021 г.

ОСЪЖДА Я. И. Ф., ЕГН *****, с адрес: ..... да заплати на „....., ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: ....., на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **75,00 лв.**, представляваща разноси в производството по ч. гр. дело № 42735/2021 г. по описа на СРС, 79 състав, както и сумата от **975,00 лв.**, представляваща разноси в исковото производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____